

Ptákům křídla nevezmou - Asonance

1. Tam pod věžeňskou zdí jsem zaslech' dívčí nářek:
"Milý, ty mě necháš samotnou,
že jsi z panské sýpky krad', když tvé děti měly hlad,
v dálce věžeňskou loď vidím zakotvenou."
R: Ptákům, těm křídla nevezmou,
dál vznášejí se volní oblohou,
kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,
jenom zármutek teď zůstal nad krajinou.
2. Hlas za věžeňskou zdí jí tiše odpovídá:
"Je pozdě, lásko, nesmíš litovat,
vždyť proti pánům jsem se zved', chtěl jsem změnit tenhle svět,
teď musíš naše děti vychovat."
R:
3. Za hrází přístavní noc bledne do svítání,
temný obrys lodi splývá s pozadím,
těžko se slova nachází, ať tě, lásko, Bůh provází
na cestě k dalekým břehům australským.
R: + kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,
jenom zármutek teď zůstal nad krajinou ...